

NOTE DESPRE RELAȚIA DINTRE CATEGORIILE LOGICII POPOP ÎI TEORIA CUANTIC

Acceptăm, ca premisă, realitatea suprapusă. Omul este în același timp și viu și mort. În manifestările sale fundamentale din existența cotidiană Binele se suprapune cu Rul, Adevărul se suprapune cu Minciuna, Iubirea cu Ura. Este o formă de suprapunere pe care o putem gândi ca un raport între două forțe contrare. Un raport în care, între anumite limite, putem vorbi despre o forță dominantă și o forță dominată. Cele două forțe sunt suprapuse, dimensiunea lor este egală, dar diferă gradul lor de activism, capacitatea uneia de a fi în stare activ comparativ cu starea latentă a celeilalte.

Într-un sistem ordonat, omogen va exista întotdeauna o forță dominantă care se manifestă ca predispoziție și o forță dominată expresie a posibilului. Considerând Iubirea forță dominantă și Ura forță dominată, în cazul unui sistem omogen ele vor fi ilustrate de relația: predispoziție / posibilitate. Într-un sistem omogen de tip paradisiac, deci cu semn plus, Iubirea este o predispoziție, în timp ce Ura este doar posibil. Forța a predispoziției, care poate fi echivalată cu certitudinea, în sine, însă, posibilitatea în stare latentă, dându-i doar în niște condiții excepționale șansa de a deveni probabil, dar în nici un caz nu-i va permite să se manifeste la același nivel cu ea. În contextul unui sistem omogen numit în acest cadru Iubire, Ura nu va putea fi nicicând mai mult decât o posibilitate, merită doar să sugereze imperfecțiunea oricărui conținut, a oricărui stăruire. Raportul specific sistemului ordonat se manifestă prin valorile specifice certitudinii performante (minimum 87,5 - forța dominantă, maximum 12,5 - forța dominată), certitudinii garantate (77 - 23) și certitudinii limitate (73 - 27).

Deci atâta timp cât forța dominată nu depășește valoarea de 23%, ea nu reprezintă mai mult decât o posibilitate. Remarcăm în acest sens că manifestarea unei forme de comportament ca posibilitate, probabilitate sau predispoziție depinde de mărimea spațiului de energie liberă. Cu cât acest spațiu este mai mic cu atât mai mare este capacitatea forței dominante de a se exprima ca predispoziție (ca certitudine).

Într-un sistem complex, eterogen cele două forțe se suprapuse se manifestă ca probabilități. Adevărul și Minciuna sunt probabile, dar nu în mod egal. Spațiul de manifestare, paradisiac sau luciferic, a adăugând semnul dominant, va conferi purtătoare acestui semn o probabilitate mai mare de exprimare. Totuși, în contextul unui sistem eterogen raportul dintre cele două forțe se suprapuse se caracterizează prin relația probabil / probabil, o relație care sugerează riscul. O variantă pasivă pentru această stare a sistemului o reprezintă un raport, în aceleași condiții, de tip posibil / posibil. În aceste condiții putem numi raportul probabil / probabil un raport masculin, în timp ce relația posibil / posibil este o relație feminină.

Într-un sistem aflat în starea de haos cele două forțe se manifestă amândouă ca predispoziții. Individul este predispus și – și în egală măsură. Este predispus și la iubire și la Ur. Un raport care creează incertitudine. Iar incertitudinea naște dezordine. Valoarea acestui raport: 50% - 50% creează certitudine de manifestare pentru oricare dintre ele. Există două marje de exprimare a acestui spațiu. Pe prima am numit-o incertitudine optimistă (51 - 55), iar pe cea de a doua: incertitudine pesimistă (45 - 49).

Forța dominantă, indiferent dacă se exercită ca factor de certitudine, de risc sau incertitudine optimistă / pesimistă are în ea, structural vorbind, un potențial de energie specific predispoziției. Însă pe măsură ce ne îndepărtăm de spațiul propriu unui sistem omogen, ordonat, acest tip de energie se transferă treptat în forța opusă.

Odată ajuns în spațiul de incertitudine valoarea de predispoziție a celor două forțe este egală. Predispoziția semnificativă manifestarea în act a comportamentului. Probabilitatea este o manifestare în poziție. Posibilitatea este o stare latentă, o ansă pentru individ.

În registrul modelului freudian, am putea spune că predispoziția este o manifestare specifică conștientului, în timp ce probabilitatea ar putea fi asociată cu pre-conștientul. Posibilitatea zace în zonele abisale ale inconștientului.

Predispoziția (pre-determinarea, programul) este *Metainformația*. Ea asigură coerența comportamentului, în

interiorul creierului se pot produce forme de dezordine, dar nu de dezorganizare, garantează omogenitatea și se exprimă prin motivațiile dominante ale individului, acele motivații care conduc la conturarea unor scopuri majore, scopuri de natură existențială.

Probabilitatea se naște în jurul unor motivații secundare, de intensitate medie. Ea nu este *Metainformație*, ci doar informație. Scopurile generate de ea sunt scopuri slabe, vizând realitatea imediat viitoare. Informația nu garantează, la acest nivel, coerența absolută a Eului. Pentru că probabilitatea este asociată eterogenității.

Posibilitatea este doar o energie, de multe ori, și până la un anumit nivel, fără nume. Ea nu naște scopuri. Sau naște scopuri slabe. În spațiul posibilității există cantitatea cea mai mare de energie liberă, de informație fără semn. În fapt, posibilitatea conține ambele semne ale informației, însă manifestarea unuia sau a altuia dintre ele, se află sub zodia incertitudinii. Atunci când individul este de tip Normal, manifestându-se ca SAU/SAU, posibilitatea este influențată de predispoziție, individul optând, în cele din urmă, pentru alternativa programată. În situație de Anormalitate, individul își pierde pre-determinarea originală, fapt care conduce la pierderea puterii de discernământ, optând pentru ambele alternative în același timp (I- I).

Forma cea mai mare de manifestare o are predispoziția care reprezintă programul, în sens cibernetic, al individului. Ea garantează și o telefinalitate optimă. Este urmată de probabilitate și, evident, de posibilitate, zonă în care telefinalitatea este, așa cum am mai afirmat, fragil conturată ori chiar absentă.

Un individ a cărui acțiune se bazează pe predispoziție este un individ conștient. O conștiință paradisiacă sau luciferică. Individul probabil este un individ pre-conștient. Iar cel posibil – inconștient!

Categoriile de predispoziție, probabilitate, posibilitate nu trebuie interpretate la modul absolut. Orice predispoziție poate fi o certitudine (starea sa naturală); aici vom face precizarea că certitudinea trebuie înțeleasă în maniera în care înlege Prigogine sistemul minim producător de entropie (sistemul cu structuri disipative): adică la fel ca pe un sistem care poate fi judecat după legile de echilibru ale

unui sistem închis; tot a a, un sistem de certitudine trebuie în eles ca un sistem minim produc tor de risc i incertitudine, dar con inând în structura sa i germenii probabilit ii sau ai posibilit ii). Dup cum orice probabilitate con ine germenii celorlalte dou categorii. La fel i posibilitatea. Orice lucru posibil la un moment dat poate deveni o predispozi ie. Chiar f r a mai trece prin etapa intermediar semnificat de probabilitate.